

Ca vulturul

Nimic nu i-ar fi convins pe oamenii din sătucul african, că micul Rene nu s-a născut sub o stea norocoasă. La numai zece ani, a ales să-L urmeze pe Domnul, în urma auzirii Cuvântului vestit de un misionar francez. A continuat să asculte cu pasiune mesajul salvării și fratele de credință l-a ajutat să ajungă în Franța, să învețe carte și să urmeze o Școală de misiune.

Și așa cum și-a dorit, Rene s-a reîntors cu lumina Evangheliei pe continentul negru, la neamul său. Îl iubea pe Mântuitorul și-I era recunoscător pentru tot ceea ce făcuse în dreptul lui. Prin harul Său își întemeiasă o familie și avea un cămin.

Lucrarea lui pe câmpul de misiune a durat 14 ani. A împlinit-o cu multă dăruire și s-a bucurat să vadă

suflete convertite. Uneori, când se simțea obosit și slăbit, se retrăgea un timp pentru refacere sufletească și pleca într-o minivacanță. În cursul lucrării misionare, a avut, însă un moment de mare cotitură. Aceasta s-a petrecut într-o vară, când, s-a hotărât să meargă pentru o scurtă perioadă la familia lui, în Franța. Îl ardea dorul după ei, dar nu avea ce face, între ei era întinderea oceanului. Era mândru de familia lui și se bucura știind că și ei Îl iubesc pe Domnul și că într-o zi, vor fi împreună în cerul sfânt.

Soția și copiii l-au așteptat cu emoție și a fost o seară de neuitat. S-au hotărât să petreacă câteva zile pe țărmul Mediteranei, și-au făcut bagajele și s-au suit în mașină. Ca întotdeauna, drumul a fost o părtășie plăcută. Era o dimineață senină, șoseaua liberă, ei relaxați.

Cine putea bănuși, însă, că acelea aveau să fie ultimele momente petrecute împreună, că nu aveau să mai ajungă pe litoralul francez? Pe neașteptate, mașina a pierdut direcția și a părăsit șoseaua. S-a rostogolit de câteva ori și a rămas răsturnată dincolo de drum. Rene și-a revenit primul și s-a repezit să-i ajute pe ceilalți, dar... nu a mai fost nevoie. Soția și cele două fiice zăceau fără suflare, cu ochii deschiși. În câteva secunde, "plecaseră" în veșnicie, fără să fie bolnave, fără să-și ia la revedere!

A fost un șoc puternic, iar el nu s-a mai bucurat pentru viața lui. Au urmat funeraliile neobișnuite, când a mers în urma a 3 sicrie. Apoi zile întregi a stat singur, cu sufletul pustiit de o suferință mută. A retrăit scene de familie. A încercat să-și refacă din memorie câteva

evenimente: căsătoria, venirea pe lume a micuțelor cu pielea ca ciocolata, primii pași, primele cuvinte, gingășia lor. Dar totul era ca niște crâmpete dintr-un film. Nimic nu se mai putea da înapoi. Adormea cu ele în gând, sperând că ziua următoare îi va aduce o schimbare fericită. Dar ziua următoarea îi confirma faptul că ele pleaseră definitiv și-i adâncea disperarea.

A crezut că nu va mai putea niciodată să lucreze pentru Domnul. Că nu va mai fi în stare să predice și va ramâne pentru totdeauna într-un spital de psihiatrie. Dar în adâncul sufletului simțea că trebuie să aștepte cu credință, că Domnul va face ceva pentru el. Această nădejde a sporit în inima lui și s-a ancorat de ea.

După un timp, în care a stat numai în părtașie cu Dumnezeu, și-a revenit. Și-a reluat lucrarea de misiune și predică din nou Evanghelia. Suferința trăită a cizelat în sufletul lui o altă stare. L-a ancorat mai puternic de Tatăl ceresc și l-a detașat mai mult de legăturile acestei lumi, în care a fost chemat să trăiască pentru o vreme. Rene nu-și mai face planuri pentru viitor. Dorește să se abandoneze cu totul în mâna

Domnului și El să ducă pașii lui oriunde, oricând și oricât l-ar costa. Și după un timp, Domnul a îngăduit să se recăsătorească și să aibă alți copii. Îi iubește și pe aceștia și se bucură de ei, dar nu uită nicio clipă că i-au fost dați pentru o vreme.

Într-o zi, i-a reținut atenția un articol despre acvilă sau vulturul regal. Multe case imperiale i-au adoptat imaginea pe emblemele lor, ca un simbol de valoare și putere datorită forței, mărimii și inaccesibilității cuibului său. Pe el, însă, l-a uimit altceva.

Această pasăre specială are un “secret de supraviețuire”. Este vorba de o enzimă emisă la baza fulgilor, care îi protejează corpul împotriva calamităților atmosferice. Foarte rar, el poate atinge vârsta de 70 de ani, dar ca să ajungă la acest punct, trebuie să ia o decizie grea. Pe la 40 de ani, vârsta bătrâneții lui, ghearele lungi și flexibile nu mai sunt în stare să-i care prada.

Ciocul lung și ascuțit i se încovoia. Aripile-i grele și îmbătrânite îi îngreunează zborul. Dar cel mai grav este că după 40 de ani, corpul său nu mai produce enzima protectoare.

Atunci... vulturul are doar 2 opțiuni: să moară sau să treacă printr-un dureros proces de transformare.

Atunci, el zboară pe un vârf de munte și timp de 150 de zile stă singur și neștiut de nimeni. În noul cuib, el își lovește ciocul de stâncă, până ce acesta se rupe. Așteaptă o perioadă creșterea unui cioc nou, cu care își smulge unghiile. După ce noile unghii apar, începe să-și smulgă penele îmbătrânite. După cele 5 luni de durere, vulturul își reia faimosul zbor, pentru care a fost creat, și mai trăiește încă 30 de ani.

Citind acea relatare, Rene a înțeles că suferința trebuie privită ca pe ceva înălțător. Deși doare, schimbarea e necesară și schimbarea presupune șlefuire, iar șlefuirea e chinuitoare.

Refacerea fizică a vulturului se asemana atât de mult cu refacerea lui sufltească. Când, copleșit de suferință și retras de ceilalți, s-a rugat cu credință și a așteptat. Îndurarea lui Dumnezeu a răsplătit îndelunga lui răbdare și i-a tămăduit sufletul. Harul Său înnoitor l-a reîntinerit ca pe vultur și el s-a putut reîntoarce pe câmpul de misiune.

Cecilia

*„Scumpă este înaintea
Domnului moartea celor
iubiți de El.”
(Psalmul 116:15)*

**ȘTEFAN GULYAS
(1922 - 2013)**

Cu nespusă durere în suflet am aflat vestea trecerii la Domnul a fratelui Ștefan Gulyas, misionar american, născut la Cluj Napoca, România.

Începând din 1960 a fost chemat de Domnul la o lucrare specială de evanghelizare în țările din estul Europei, slujind în toate țările ex-socialiste, cu excepția Albaniei și a fostei URSS.

Cărțile lui „Trecutul, prezentul și viitorul” și „Chemate la slujire”, apărute și în limba română, stau mărturie despre lumina primită de la Duhul Sfânt, cât și despre prodigioasa activitate în condiții deosebit de grele, rămânând un puritan al trăirii unei pocăințe autentice în viața de zi cu zi, un om dedicat deplin lucrării Domnului. Prin harul Domnului, cu banii

trimiși prin fratele Gulyas, s-au cumpărat, extins și construit peste 150 de case de rugăciune, dintre care cele mai multe în România.

L-am cunoscut personal și pot să mărturisesc faptul că a fost un model de dedicare și viață sfântă, un om plin de curaj, făcând o lucrare de apostolat, cum puțin au fost în acele zile. Și-a păstrat verticalitatea și integritatea, devenind un mentor pentru tânăra generație.

Transmit pe această cale condoleanțe familiei îndoliate, păstrând în inimă amintirea lui scumpă.

Ștefan Culda